Universitätsbibliothek Paderborn

Svmma Diana

Diana, Antonino

Coloniae Agrippinae, 1656

Prælati Regularis In alienando.

urn:nbn:de:hbz:466:1-40647

ſcopo ſpecialiter approbatus, & aliquando nec electus, vt contingit, cùm eligitur à Capitulo, & plerumque contra Epiſcopi voluntatem. Nec enim eſt maior ratio de hoc, quàm de illo: imò minor, quia hic non eſt ordinarius, nec Parochus, ſicut ille. Sed Suarez *in 3. part. tom. 4. diſputat. 28 numero 2.* & alij contrarium docent, quia Concilium loquens de omnibus Religioſis ait, eos non poſſe ſæcularium Confeſſiones audire abſque approbatione Epiſcopali, & non excipit Prælatos. *part. 1. tractat. 16. reſolutione 44. & part. 5. tractat. 12, reſ. 51. & part. 10. tract. 14. reſolutione 6.*

Generales, & Prouinciales habent facultatẽ abſoluẽdi ſuos ſubditos, quã habẽt Epiſcopi per Tridẽtinum.

24 Suos tamen ſubditos Prælati maiores habentes poteſtatem ferè Epiſcopalem, abſoluere poſſunt ab omnibus peccatis & cenſuris, quæ abſolui poſſunt ab Epiſcopis virtute Tridentini *ſeſſ. 24. cap. 6.* Ita Henriquez *lib. 6. cap. 16. numero 1.* contra Amandarium *add. ad recop. leg. part. 4. tractat. 4. reſol. 211. & part. 7. tract. 2. reſol. 5.*

Et ſic abſoluere poſſũt à ſuſpẽſione propter ſuſceptos ordines ante ætatem, &c.

25 Vnde abſoluere poſſunt à ſuſpenſione propter ſuſceptos Ordines ante ætatem legitimam, &c. Portellius *verb. Ordines ſacri, num. 14.* contra Sarpum *lib. 5. cap. 2. num. 13. & 14.* quia quamuis Tridentinum *ſeſſ. 23. cap. 12.* reuocet priuilegia Regularium ſuſcipiendi Ordines ante ætatem; non tamen eos excludit ab hac facultate, vel reuocat alia priuilegia, quibus ſibi competit, ſuſpenſionem ex tali capite contractam abſoluere. Et quamuis hoc priuilegium reuocatum expreſsè fuerit à Sixto V. reualidatum tamen poſtea fuit per Pontifices ſubſequentes, qui confirmarunt omnia priuilegia Regularium ex certa ſcientia, quæ forma reualidat etiam aliàs irrita, vt docet Bononia *de elect. part. 2. cap. 4. dub. 76. num. 6.* & alij communiter *par. 3. tr. 2. reſol. 85.*

An abſoluere poſſint ab hæreſi, & aliis caſibus Bullæ Cœnæ.

26 Prælatus Regularis non poteſt abſoluere ſuos ſubditos ab hæreſi occulta, & aliis caſibus Bullæ Cœnæ, licèt Bauny nouiſſimè contrarium doceat *part. 5. tractat. 4. quæſt. 32. part. 6. tractat. 7. reſol. 63.* Vide *verb. Abſoluere ab hæreſi, numero*

27. Neque ab excommunicatione ex ſimonia in ordine vel beneficio. *part. 10. tr. 15. reſolut. 8.* Quos caſus reſeruare ſibi poſſit Religioſorum Prælatus, dictum eſt *verb. Caſus Reſeruati, à num. 4.* Poteſt autem reſeruare ſibi caſus monialium ſibi ſubiectarum extra capitulum. *part. 10. tract. 13. reſolutione 52. in fine.*

PRÆLATI REGVLARIS
Iuriſdictio in alienando.

Prælatus Regularis nõ poteſt alienare bona Eccleſiæ ſine cõſenſu Capituli, ſi ſint magni valoris.

27* In alienatione bonorum Eccleſiæ Prælatus inter alias ſolemnitates à Sacris Canonibus requiſitas tenetur adhibere conſenſum Capituli, *cap. ſine exceptione 12. quæſt. 2.* † nam quia, quod commune eſt, negligi ſolet, viſum eſt Pontificibus, hoc negotium cõmittere pluribus, vt accuratius expediant. Ita Vellagut. *de reb. Eccleſ. malè alien. lib. 1. part. 1. cap. 1. n. 1.* Et quidem hoc ius quod habet Capitulum, non poteſt renunciare; quia reſpicit bonum publicum. Ita Tamburinus *tom. 1. diſp. 16. quæſt. 15. nu. 3.* ex *cap. ſi diligenti, de foro comp.* & aliis iuribus. Vnde, ſi Capitulum Monaſterij ius alienandi tribus, vel quatuor committeret, alienatio inde facta foret nulla, vtpotè contra formam iuris. Et, præſertim ſi id faceret ex ignorantia, poſſet ius ſuum repetere. Idque etiamſi acceſſiſſet decretum Capituli Generalis; quia Capitulum Generale non poteſt contra ius commune aliquid determinare, *cap. quod ſuper his, de maior. & obed.* & Miranda *tom. 2. quæſt. 25. artic. 5. part. 3. tract. 2. reſolutione 87.*

Probabile tamen eſt, excipiẽdas eſſe Reliquias Sanctorum.

28 Aduerte hic probabile eſſe, quòd Prælatus poſſit ſine requiſitis ſolemnitatibus alienare reliquias Sanctorum, vt docet Bonacina *de alien. diſputat. 2. quæſt. vnic. punct. 2. num. 31.* Nam in Extrauag. *Ambitioſæ* ſermo ſolùm eſt de bonis temporalibus pretio æſtimabilibus, & Reliquiæ non ſunt pretio æſtimabiles. Sed ipſe Bonacina contrarium ſentit *part. 4. tr. 4. reſol. 223. §. Notandũ.* Probabi-

Et trãſlationes bonorũ tẽpora-

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

liū de vna in aliā Eccleſiam. Vel in his, quæ Eccleſia nondū poſſidet.

le etiam eſt, Prælatum ſine prædicta ſolemnitate permutare poſſe bona temporalia de vna in aliam Eccleſiam. Triuiſanus *part. 2. deciſ. 16. Ibid. §. Nota ſecundò.* Et ſanè facere poteſt permutationem, remiſſionem, & concordiam de rebus, quas Eccleſia nondum poſſidet: quia in decreto prohibetur alienatio bonorum, quæ habet Eccleſia. Ita Palaus *tom. 2. diſput. unic. punct. 15. §. 3. num. 2. Ibid. §. Nota tertiò.*

Poteſt etiā alienare vota oblata, quæ nō ſint magni valoris.

29 Item alienare poteſt vota alicui imagini oblata, niſi ſint aurea vel argentea magni valoris. Ita Bonacina apud Nouarium *ſumm. Bull. tit. de alien. num. 22. Ibid. §. Nota quartò.* Valor autem rei non alienabilis à Prælato ſine debitis ſolemnitatibus, ſecundum Palaum *tom. 2. diſput. unic. punct. 19. § 1. num. 2.* eſt 100 aureorum.

Qui ex declaratione Sacr. Cōgr. debet excedere 25. aureos.

Sed Sacra Congregatio apud Homobonum *vol 2. part. 6. reſol. 98.* declarauit, pretioſum in hac re illud cenſeri, quòd valorem 25. aureorum excedit *Ibid.* initio.

Vt verò pecuniā accipiat ad mutuū vel cābiū cū ſolutione lucri ceſſātis, requiritur licētia Sac. Cōgregat. Niſi excuſet conſuetudo legitima, aut neceſſitas.

30 Nota etiam, quòd Prælatus Regularis, etiam de conſenſu Capituli, inconſulta Sacra Congregatione, pecuniam ad cambium, vel mutuum cum ſolutione lucri ceſſantis, vel damni emergentis, accipere non poteſt. Ita ex decreto Sacræ Congregationis ſub die 21. Maij 1624. Homobonus *vol. 2. part. 6. reſol. 97.* Limita Lezana *in ſumm. cap. 10. num. 4.* niſi excuſaret conſuetudo legitimè præſcripta *Ibid. §. Nota quintò.* Et limitanda eſt omninò in caſu neceſſitatis, in qua non poteſt commodè adiri Papa, aut Sacra Congregatio. Nam tunc poteſt ſumi pecunia ad cambium, & poſſunt oppignorari vaſa, & lampades, & candelabra argentea abſque licentia Papæ. Et ſecundum communem DD. contra Peregrinum *in comp. verb. Alienatio, dub. 9.* ſine licentia Epiſcopi, quia in hoc Regulares non ſunt Epiſcopo ſubiecti *part. 3. tract. 14. reſol. 6. §. Sed hæc.*

In decreto de non alienādo, &c. nō cōprehēdūtur Theatini quoad immobilia.

Nota præterea, declaraſſe Sacram Congregationem, in decreto de non alienandis rebus Regularium non comprehendi Religionem Theatinorum, quoad bona immobilia. Sed illa alienare poſſe de conſenſu duarum partium vocalium & licentia Generalis. Circa quā declarationem videtur dicendū. Theatinos, inconſulta Sacra Congregatione, non poſſe alienare mobilia pretioſa,

An neque quoad mobilia pretioſa?

quia Sacra Congregatio illos excipit ſolum quoad immobilia, & excluſio vnius eſt incluſio alterius, *l. cum Prætor. ff. de iud.* Et ita tenet Peregrinus *ibid. initio ſchol.* Sed Nouarius *ſumm. bull. num. 39.* contrarium docet. Quod probari poteſt quia ex Palao *tom. 1. tractat. 12. diſput. vn. 0. punct. 15. num. 13.* ideò mobilia pretioſa alienari prohibentur; quia non computantur inter immobilia; ergo dum hæc alienari poſſunt, poterunt etiam & illa. Ad argumentum dici poteſt, tunc excluſionem vnius eſſe incluſionem alterius quando non militat eadem ratio in vtroque; at in noſtro caſu militat eadem ratio. Sed hanc difficultatem, his non obſtantibus, Sacræ Congregationi remitto *p. 5. tractat. 13. reſol. §. Sed ex his.*

Et an poſſint alienari ſine licētia Generalis?

Aduerte etiam, docere Megalium *in Prompt. verb. Alienatio, num. 15.* ratione conſuetudinis, vidente & non contradicente Religione, poſſe Præpoſitum de conſenſu ſolo vocalium alienationem facere: quia videtur ita à Generali, & tota Religione conceſſum. Sed hoc non placet. Nam nec P. Generalis præſumitur à ſe talem iuriſdictionem abdicaſſe, nec abdicare poteſt: nam Pontifex & Sacra Congregatio non aliam habuerūt intentionem dictis decretis, quam tollere à ſuperioribus localibus, & aliis infrà Generalem & Capitulum, facultatem alienandi: vnde ſi Generalis talem facultatem illis generaliter committeret, decretis contraueniret. Adde; quod non poteſt dare, niſi ſingulis vicibus cauſa cognita, &c. Igitur quoties non vrget neceſſitas, non poteſt id fieri ſine Generalis licentia. Secus ſi neceſſitas vrgeat, vt diximus. *Ibid. §. Sed circa.*

PRÆ-